

РЕШЕНИЕ

№ 5612

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ВЕРА Й. ТАСЕВА**
като разглежда докладваното от **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**
Административно наказателно дело № 20231110209086 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на ЗК „xxxxxxxxxx“ АД, с ЕИК xxxxxxxxxxxx, чрез юрк. Х. Я., срещу наказателно постановление № Р-10-123/05.06.2023 г., издадено от заместник - председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644 ал. 2 предл. 2 вр. ал. 1 т. 2 КЗ на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 2 000,00 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ.

С жалбата се прави искане за отмяна на обжалваното наказателно постановление по съображения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Навеждат се доводи, че наказващият орган се е произнесъл по административнонаказателната преписка след изтичане на едномесечния срок по чл. 52 ал. 1 ЗАНН.

В съдебно заседание дружеството - жалбоподател, редовно уведомено, не изпраща представител. В постъпило след съдебното заседание писмено становище от юрк. Х. Я. се излагат подробни съображения, че шестмесечният срок по чл. 34 ал. 3 ЗАНН не следва да се преценява като допълнителен по отношение на срока по чл. 52 ал. 1 ЗАНН. Излагат се и съображения, че срокът по чл. 108 ал. 1 КЗ е инструктивен и застрахователят не следва да бъде санкциониран за пропускането му.

Наказващият орган - заместник - председател на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", редовно призван, изпраща

представител - юрк. С. Л., която пледира атакуваното НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Навежда, че извършването на нарушението е доказано по несъмнен начин. Излага доводи, че не се касае за маловажен случай на административно нарушение по см. на чл. 28 ЗАНН, тъй като нарушението е извършено в условията на повторност. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящото производство, е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – юридическото лице, на което е наложена имуществена санкция, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН /наказателното постановление е връчено на 15.06.2023 г., а жалбата е подадена на 20.06.2023 г./, както и срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 58д т. 1 ЗАНН, поради което подлежи на разглеждане по същество.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

С Наказателно постановление № Р-10-739/17.09.2021 г., издадено от заместник - председател на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", потвърдено с решение № 3624/30.09.2022 г. по НАХД № 14350/2021 г. по описа на СРС, НО, 18 състав, влязло в сила на 29.10.2022 г., на дружеството - жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 2 000, 00 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 108 ал. 1 КЗ.

На 30. 01. 2023 г. в КФН, управление „Застрахователен надзор”, постъпила жалба с вх. № 91-02-93 от xxxxxxxxxxxx от гр. София, в която се изразявало възражение срещу размера на изплатеното застрахователно обезщетение от ЗК "xxxxxxxxxx" АД по предявена претенция на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” във връзка с настъпило застрахователно събитие – ПТП.

Във връзка с извършване на проверка по случая с писмо на КФН, изх. № 91-02-93/02.02.2023 г. от застрахователя били изискани обяснения по случая, както и заверено копие от документацията, съдържаща се в преписката по претенцията. Отговорът на застрахователя, както и изисканите обяснения и доказателства, постъпил в КФН с писмо вх. № 91-02-93/10.02.2023 г.

След проверка и анализ на цялата документация било установено, че на 08.11.2022 г. пред ЗК "xxxxxxxxxx" АД била предявена претенция за изплащане на обезщетение във връзка с настъпило на 05.10.2022 г. застрахователно събитие – пътнотранспортно произшествие, от което увреден бил лек автомобил марка "БМВ", модел "520И" с рег. № СВ5040КР. Заведената претенция била удостоверена с щета № 3000-5000-22-000393 на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключен между виновното за ПТП лице и застрахователя ЗК "xxxxxxxxxx" АД, обективиран в полица № BG/22/121003500704 от 10.12.2021 г. със срок на застрахователното покритие до 10.12.2022 г.

На 08.11.2022 г. пред застрахователя били представени СУМПС, контролен талон, свидетелство за регистрация на МПС – част II, двустранен протокол за ПТП от 05.10.2022 г., удостоверение за годишен технически преглед, както и номер на банкова сметка. На 08.11.2022 г. бил извършен и оглед на увредения автомобил.

След 08.11.2022 г. от ползвателя на застрахователни услуги не били изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията.

С доклад по щета № 3000-5000-22-000393/1/1 от 21.11.2022 г. било определено обезщетение в размер на 419, 97 лева, което било изплатено по банков път на ползвателя на застрахователни услуги на 20.12.2022 г.

На 29.12.2022 г. по имейл при застрахователя било получено възражение от xxxxxxxxxxxx срещу размера на определеното обезщетение. Застрахователят ЗК "xxxxxxxxxx" АД се произнесъл по направеното възражение с писмо изх. № 216/09.01.2023 г., в което представил фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението и потвърдил същото.

Мария Василева Сидова на длъжност „главен експерт“ в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“, управление „Застрахователен надзор“ на КФН, която извършила проверката по подадената жалба, приела, че застрахователното дружество е следвало съгласно чл. 108 ал. 1 КЗ да се произнесе по претенцията като определи и изплати размера на обезщетението или като мотивирано откаже плащането в

срок до 15 работни дни от 08.11.2022 г., но не по-късно от 29.11.2022 г. включително. Главен експерт Сидова счела, че като не се е произнесло в срок до 29.11.2022 г. дружеството – въззивник е нарушило разпоредбата на чл. 108 ал. 1 КЗ. Предвид горното главен експерт М.С. съставила АУАН № Р-06-103/07.04.2023 г., с който повдигнала против ЗК "xxxxxxxxxx" АД административнонаказателно обвинение за нарушение на разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ, извършено на 30.11.2022 г. в гр. София.

Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели и на упълномощен представител на дружеството - жалбоподател - юрк. Д. Д., който го подписал без възражения. Възражения не били депозираны и в срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на цитирания АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление № Р-10-123/05.06.2023 г., издадено от В. С. - заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644 ал. 2 предл. 2 вр. ал. 1 т. 2 КЗ на дружеството - жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 2 000,00 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ, извършено в условията на повторност.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК – препис на наказателно постановление № Р-10-739/17.09.2021 г., издадено от заместник - председател на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", препис на решение № 3624/30.09.2022 г. по НАХД № 14350/2021 г. по описа на СРС, НО, 18 състав, жалба с вх. № 91-02-93/30.01.2023 г., писмо на КФН, изх. № 91-02-93/02.02.2023 г., писмо вх. № 91-02-93/10.02.2023 г., полица № BG/22/121003500704 от 10.12.2021 г., уведомление за настъпило застрахователно събитие от 08.11.2022 г., СУМПС, контролен талон, свидетелство за регистрация на МПС – част II, двустранен протокол за ПТП от 05.10.2022 г., талон за годишен технически преглед, декларация за номер на банкова сметка, калкулация – ремонт № 2470087540, доклад по щета № 3000-5000-22-000393/1/1 от 21.11.2022 г., пояснение от главен експерт ОАЗ от 30.12.2022 г., платежно нареждане от 20.12.2022 г., възражение от xxxxxxxxxxxx срещу размера на определеното обезщетение, ведно с приложения, писмо изх. № 216/09.01.2023 г., АУАН № Р-06-

103/07.04.2023 г., пълномощно, известие за доставяне, наказателно постановление № Р-10-123/05.06.2023 г., заповед № 3 – 353/09.12.2022 г. на заместник – председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“.

Съдът кредитира приобщените по делото писмени доказателства, доколкото същите са еднопосочни, последователни и безпротиворечиви. Предвид горното и доколкото доказателствената съвкупност е вътрешно непротиворечива *per argumentum a contrario* от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, по-подробен неин анализ не се налага. Следва да се посочи и че жалбоподателят не оспорва фактическите установявания на актосъставителя и наказващия орган, а се позовава на допуснати в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган съгл. чл. 647 ал. 2 КЗ, според която разпоредба това е заместник-председателят на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“. Идентични са изводите на решаващия състав и по отношение компетентността на актосъставителя - налице са доказателства за компетентност на лицето, съставило АУАН („главен експерт“ в отдел „Правоприлагане“). На основание чл. 647 ал. 1 КЗ и видно от представената Заповед № 3 - 353/09.12.2022 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", главен експерт М.С. е упълномощена да съставя актове за извършени нарушения на разпоредбите на КЗ.

Спазени са сроковете по чл.34 ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН за съставянето на АУАН и издаване на Н П. Нарушителят и нарушението следва да се считат открити на 10.02.2023 г. /датата на постъпване в контролния орган на изисканите от застрахователя документи/, като при спазване на срока по чл. 34 ал. 1 ЗАНН АУАН е съставен на 07.04.2023 г., а при съблюдаване на 6 - месечния срок по чл. 34 ал. 3 ЗАНН наказателното постановление е издадено на 05.06.2023 г. Неоснователни са възраженията в жалбата, основани на нарушение на срока по чл. 52 ал. 1 ЗАНН. Цитираната разпоредба предвижда

едномесечен срок от получаване на административнонаказателната преписка, в рамките на който наказващият орган следва да се произнесе. Предвиденият в разпоредбата на чл. 52 ал. 1 ЗАНН едномесечен срок е инструктивен, а не давностен, какъвто характер имат сроковете по чл. 34 ЗАНН /Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по тълкувателно дело № 1/2014 г. на ОСС на НК на ВКС и ОСС от II колегия от ВАС/. Предвид горното не може да се счете, че с изтичането му се преклудира възможността за ангажиране отговорността на нарушителя чрез издаване на наказателно постановление.

Съдът счита, че при издаване на АУАН са спазени и разпоредбите на чл.40 и чл.43 от ЗАНН, като АУАН е бил съставен в присъствието на упълномощен представител на жалбоподателя и двама свидетели, подписан е от съставителя и свидетелите, бил е предявен на представител на жалбоподателя за запознаване със съдържанието му и същият го е подписал.

АУАН и НП съдържат всички реквизити, посочени съответно в чл. 42 ал. 1 и чл. 57 ал. 1 от ЗАНН, доколкото и в двата документа и то при пълна идентичност се съдържа описание на нарушението с посочване на всички съставомерни признаци и обстоятелствата по неговото осъществяване, като са отразени и нарушените законови разпоредби, без да има противоречия в АУАН и в НП относно отразените фактически обстоятелства и правната им квалификация.

Предвид всичко гореизложено, настоящият съдебен състав счита, че при съставяне на АУАН, респ. издаване на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да ограничават правото на защита на санкционираното юридическо лице, поради което и не са налице формални основания за отмяна на атакуваното НП.

Съдът намери и че от събраните в хода на съдебното следствие доказателства се установи, че дружеството - въззивник е нарушило разпоредбата на чл. 108 ал. 1 КЗ. Сочената за нарушена от застрахователя разпоредба предвижда задължение за застрахователя да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1 (сред които попада и застраховка «Гражданска отговорност» на автомобилистите), които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ /за установяване на основанието и

размера ѝ/, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано откаже плащането.

Наказващият орган правилно е приел, че предвиденият в разпоредбата на чл. 108 ал. 1 КЗ срок от 15-работни дни за произнасяне на застрахователя в настоящия случай е започнал да тече от 08.11.2022 г., когато са представени всички доказателства по чл. 106 КЗ за установяване основанието и размера на претенцията и е бил извършен оглед на увредения лек автомобил. Следователно, предвиденият в разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ срок от 15 работни дни, в рамките на който застрахователят е трябвало да определи и изплати размера на обезщетението, алтернативно - мотивирано да откаже плащането, е изтекъл на 29. 11. 2022 г. Нарушението е извършено на първия следващ ден след изтичането на срока, в рамките на който застрахователят не е изпълнил задълженията си по чл. 108 ал. 1 КЗ, т.е. на 30.11.2022 г., която дата е посочена като дата на извършване на нарушението и в АУАН, и в НП. Без значение за съставомерността на нарушението е, че обезщетението е било определено от застрахователя в срока по чл. 108 ал. 1 КЗ – с доклад по щета от 21.11.2022 г., тъй като разпоредбата на чл. 108 ал. 1 КЗ изисква в посочения в разпоредбата срок застрахователят не само да определи, но и да изплати обезщетението, а в случая застрахователят е изплатил обезщетението почти месец по-късно – на 20.12.2022 г. Нарушението е формално, на просто извършване, за съставомерността му не е необходимо настъпването на съставомерни вредни последици. Нарушението е осъществено чрез бездействието на застрахователя в срока, в който, като е бил длъжен да се произнесе по претенцията по един от начините, предвидени в чл. 108 ал. 1 КЗ, не го е сторил. Срокът по чл. 108 ал. 1 КЗ е императивен и задължителен за застрахователя, а не инструктивен, каквито възражения се навеждат в депозираните писмени бележки. В този срок застрахователят има задължение да се произнесе по предявената претенция и с изтичането му не се погасява правото на ползвателя на застрахователни услуги.

Предвид факта, че отговорността на юридическите лица е обективна /безвиновна/, субективната съставомерност на деянието не следва да бъде обсъждана.

Налице са и предпоставките за квалификацията на нарушението като извършено в условията на повторност съгласно § 1. т. 51 от ДР на КЗ -

извършено е в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което на дружеството е наложено наказание за същия вид нарушение – с Наказателно постановление № Р-10-739/17.09.2021 г., издадено от заместник - председател на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", потвърдено с решение № 3624/30.09.2022 г. по НАХД № 14350/2021 г. по описа на СРС, НО, 18 състав, влязло в сила на 29.10.2022 г., на дружеството – жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 2 000, 00 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 108 ал. 1 КЗ.

Съдът счита, че в конкретния случай приложение не може да намери разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Съгласно § 1 т. 4 ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Периодът на забава за изплащането на обезщетението от дружеството – застраховател е почти месец след изтичане на предвидения в чл. 108 КЗ срок от 15 работни дни, който срок не може да се определи като незначителен и през който период за ползвателя на застрахователни услуги е съществувала несигурност по отношение произнасянето по щетата и размера на обезщетението, което не кореспондира на предвидените в чл. 2 КЗ цели - осигуряване защита на интересите на потребителите на застрахователни услуги и създаване на условия за развитието на стабилен, прозрачен и ефективен застрахователен пазар. Аргумент за неприложимост на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН е и че в случая се касае за нарушение, извършено при условията на повторност, което сочи, че застрахователят системно не съблюдава срока по чл. 108 ал. 1 КЗ, а не се касае за инцидентен пропуск в дейността му.

Разпоредбата на чл. 644 ал. 2 вр. ал. 1 т. 2 КЗ предвижда налагане на имуществена санкция в размер от 2000 до 40 000 лева в случаите на повторно нарушение на разпоредбите на Кодекса за застраховането. В настоящия случай имуществената санкция, наложена на дружеството, е индивидуализирана в предвидения минимален размер от 2000, 00 лева. Съдът счита, че така определеният минимален размер на имуществената санкция е

съобразен с критериите по чл. 648 ал. 1 КЗ, като се явява съответен на тежестта на нарушението. Ето защо съдът намира, че така определеният размер на санкцията е от естество да осигури постигане на целите по чл. 12 ЗАНН. Отделно от това и така определеният размер на имуществената санкция, доколкото е минималният, предвиден в санкционната разпоредба, не може да бъде намаляван (арг. от чл. 27 ал. 5 ЗАНН).

Предвид всичко изложено атакуваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, а депозираната жалба – оставена без уважение, като неоснователна.

При този изход на производството на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН право на присъждане на разноси има наказващият орган, каквато претенция е заявена в съдебно заседание. Като взе предвид, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, че в производството пред районния съд е проведено едно съдебно заседание, както и че в съдебното следствие не са били събрани доказателства, различни от събраните в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство и от страните не е била проявявана процесуална активност в тази насока, съдът намери, че юрисконсултското възнаграждение, което въззивникът следва да заплати на въззиваемата страна за процесуално представителство, следва да е минималния размер, предвиден в чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно 80, 00 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 т. 5 вр. ал. 9 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-123/05.06.2023 г., издадено от заместник - председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644 ал. 2 предл. 2 вр. ал. 1 т. 2 КЗ на ЗК „xxxxxxxxxx“ АД, с ЕИК xxxxxxxxxxxx, е наложена имуществена санкция в размер на 2 000,00 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ ЗК „xxxxxxxxxx“ АД, с ЕИК xxxxxxxxxxxx, **ДА ЗАПЛАТИ** на Комисия за финансов надзор, с адрес гр. София, ул. "Будапеща" № 16, сумата от 80, 00 /осемдесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София - град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____